

Sahara er hiv-positiv, fører det til endnu større socio-økonomisk skævvridning.

Forskning

Desuden mener Socialdemokraterne, at det er overordentlig vigtigt at styrke og støtte den innovative del af forskningen, der arbejder med tilvejebringelse af nye og effektive midler, der kan forhindre smittespredning, f.eks. udvikling af aids-vaccine og beskyttende creme, der forhindrer overførelse af smitte ved samleje (mikrobiocider), og som har til hensigt at lette behandlingen. Dette skal ske gennem bistandsmidler, men herudover også midler fra andre kilder. Danmark bør som grundlag for arbejdet i organisationen European & Developing Countries Clinical Trials Partnership (EDCTP) skabe et forsknings- og udviklingsrammeprogram for de fattigdomsrelaterede sygdomme hiv/aids, tuberkulose og malaria. Dette program skal have til sigte at sikre globale offentlige goder som vacciner og mikrobiocider til mennesker med størst behov. Forskning og udvikling bør ses som en samlet global indsats, hvor kræfterne samles om de mest lovende forskningsresultater. Endelig skal programmet sikre prismekanismer og levering, så ingen i f.eks. Afrika behøver at vente så længe som i dag på, at patienter udløber, og at prisen på medicin falder af sig selv.

Markedet frembringer ikke af sig selv sådanne »offentlige goder«, som alle bør have lige adgang til. Godt 90 pct. af den globale forsknings- og udviklingsindsats kommer kun 10 pct. af verdens befolkning til gode. Forskning, der kunne være til gavn for mennesker over hele kloden, kommer først med 15-30 års forsinkelse udviklingslandene til gode. Man bør både stimulere til større investeringer og til udveksling af resultater og erfaringer samt forberede en prispolitik og samtidig sikre både produktion af og adgang til lægemidlerne.

Oven i det hele kommer kvinders mulighed for at bestemme over sig selv. I dag smittes der i de hårdt ramte dele af verden flere kvinder end mænd, og kvinderne smittes hovedsagelig i ægteskabet, hvor de færreste bruger kondom. Derfor skal Danmark øge støtten til udvikling af ny og mere relevant prævention, som alle skal have adgang til, og som kvinder kan have mere indflydelse på anvendelsen af.

De fremtidige menneskelige omkostninger

Hvis ikke der øjeblikkeligt gives en økonomisk saltvandsindsprøjtning til bekæmpelsen af hiv/aids, der kan sikre en finansiering af behandlingstilbud i udviklingslandene, kan det komme til at betyde,

- at der i 2014 er 30 millioner mennesker, der er døde som følge af aids,
- at der i 2010 ifølge UNICEF vil være 20 millioner børn, der har mistet en eller begge af deres forældre som følge af aids,
- at der i 2010 ifølge prognoser fra organisationer som UNAIDS og Den Globale Fond vil være kommet yderligere 45 millioner hiv-smittede til på verdensplan.

Det koster kun 2,30 kr. om dagen at redde et menneskeliv

Tallene taler for sig selv. Den katastrofale udvikling kræver, at der handles her og nu, så epidemiens omfang ikke vil nå nye højder igen i 2006. Det er ikke en umulig kamp. Lykkeligvis viser erfaringerne, at kampen mod hiv/aids ikke er håbløs. Lande som Thailand, Uganda og Brasilien har været i stand til at bremse udbredelsen af hiv/aids som følge af en bevidst og målrettet indsats. Og med de drastiske prisfald på hiv/aids-behandling, behandling med såkaldt antiretroviral medicin, kan man i dag behandle en hiv/aids-patient for ca. 2,30 kr. om dagen.

Adgangen til hiv-behandling er blevet bedre over de sidste par år, så der findes et svar på katastrofen. Mere end en million mennesker i lav- og mellemlandskomstlande lever nu et længere og bedre liv, fordi de har fået adgang til antiretroviral behandling. I år blev anslået mellem 250.000 og 350.000 menneskers liv således reddet takket være bedre adgang til medicinsk behandling.

Manglende økonomiske midler

De internationale organisationer, der kæmper den hårde kamp mod hiv/aids, mangler desperat økonomiske midler til at nå deres mål. Det vurderes, at prisen for at bremse epidemiens udbredelse beløber sig til 10 mia. USD om året på verdensplan. I dag anvendes der mindre end halvdelen af beløbet. Det vil sige, at med godt 5 mia. USD om året kunne verden bremse og begrænse aids-epidemien. I et større perspektiv svarer dette beløb til, hvad den amerikanske administration bruger i løbet af 5 uger på militære udgifter i Irak.

Politisk modstand

Kampen mod hiv/aids bremses ikke alene af manglende generøsitet, men også af politisk modstand. Bushadministrationen har genoplivet USA's bekæmpelse af organisationer, der i deres arbejde i udviklingslandene bl.a. beskæftiger sig med forskellige aspekter af abort. Ligesom under præsident Ronald Reagan lukker amerikanerne ikke alene for støtten til